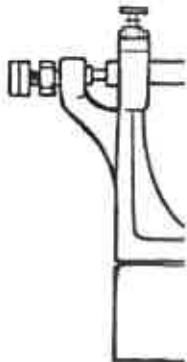

Dreiebenk og dreiejern

å få arbeidsstykken oppunder len (eller arspindelen én). Ved å belaste rundt et viss punkt foregår. Når tverrsnora blir fremsnurrer mot foregå.

Dreiebenken for bearbeiding av tre er meget gammel i Europa og finns innenfor mange håndverkstad. Hos snekkeren var den nyttig i mange sammenhenger, bl.a. til utforming av bord- og stolben, sprosser, konsoller, søyler m.m.

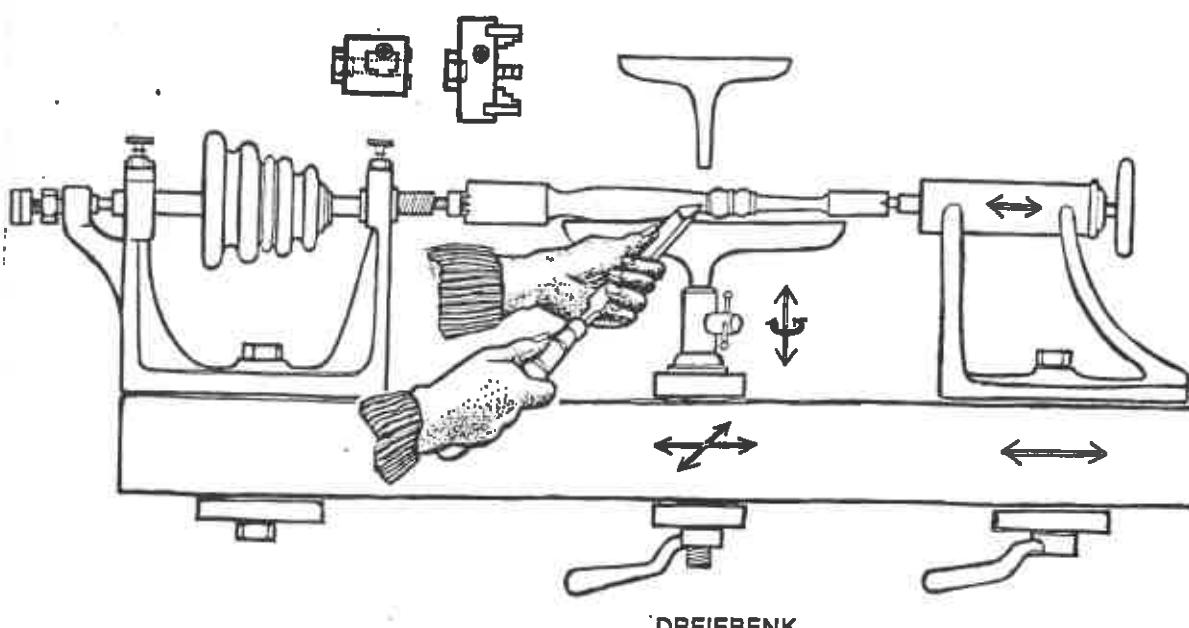
Dreiebenken består av et understell med en oppstående vange i hver ende. På den venstre vangen er det festet en spindel med en festepligg for arbeidsstykket (moderne benker har kjøks). I den høyre oppstående vangen er det en motspiss for å holde arbeidsstykket fast i vannrett stilling. Denne vangen kan flyttes fram og tilbake, alt etter arbeidsstykkets lengde. Dreiebenken er konstruert etter et prinsipp

hvor arbeidsstykket roterer om sin egen akse i horisontalplanet. Ved hjelp av et anlegg kan drelejernet føres med hånd inn mot arbeidsstykket og skrelle bort trevirket, slik at den ønskede formen kommer fram.

For å få spindelen, og derved arbeidsstykket til å rotere, har de fleste eldre dreiebenker et stort svinghjul som drives med sveiv eller trøye. Overføringen av kraften fra svinghjulet til spindelen foregår ved hjelp av snor eller remtrekk. En meget alderdommelig dreiebenk som kalles sværestol, har en såkalt vippestang for

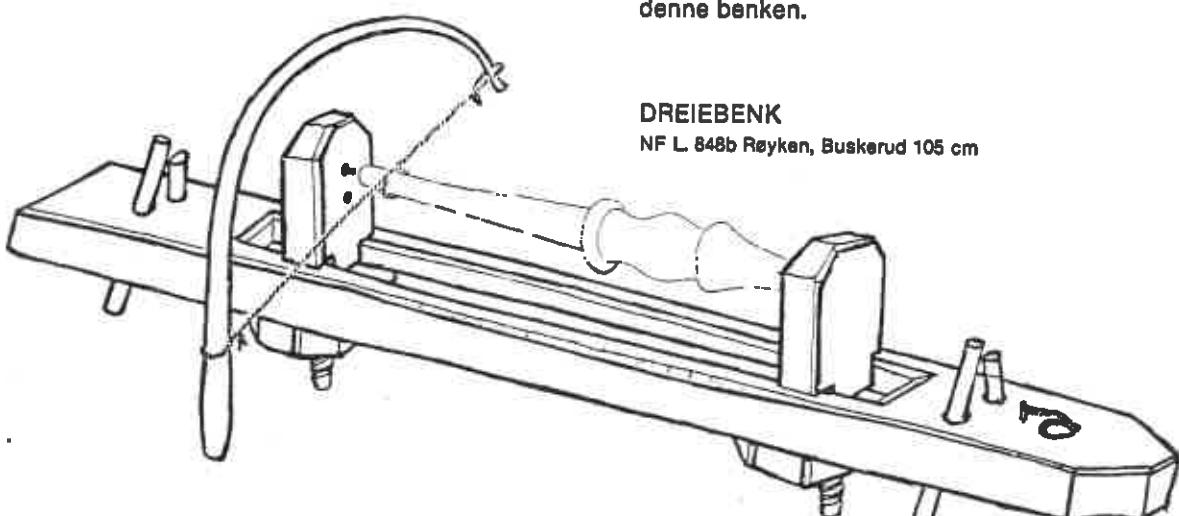
jern

DREIEBENK
Prinsippskisse

Å få arbeidsstykket til å rottere. Fra vippestangen oppunder taket går en snor ned til spindelen (eller arbeidsstykket). Den vikles rundt spindelen én gang og føres videre ned til trøa. Ved å belaste trøa snurrer man arbeidsstykket rundt et visst antall ganger. Da kan dreilingen foregå. Når trøa slippes, gjør vippestangen at snora blir ført opp igjen, og arbeidsstykket snurrer motsatt veg. Da kan dreilingen ikke foregå.

En meget enkel utgave av svarvestolen har en bue med en snor spent mellom endene på buen som drivmekanisme. Man fører buen fram og tilbake med venstre hånd mens man dreier, eller en annen person kan gjøre det. Bare små og enkle gjenstander kan dreies i denne benken.

.kse i
1 kan
eids-
den

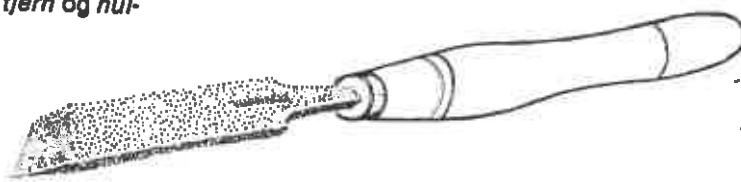
styk-
nker
eller
et til
rem-
som
g for

Av drejern finns to hovedtyper: flatjern og huljern (meisler og rör).

FLÄTJERN

NF Snekkerverksted Oslo 32 cm.

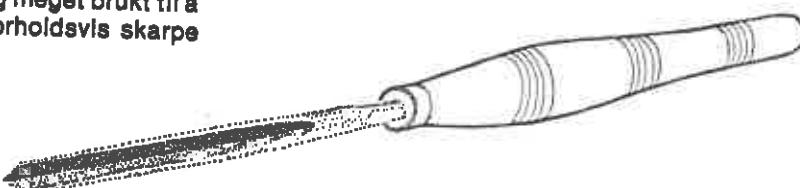
Flatjernene minner om stemjern, men er slipt på begge sider. De brukes til sletting og pussing av emner, men er i tillegg meget brukt til å gjøre dypere innsnitt med forholdsvis skarpe kanter.

GEISFUS

NF Snekkerverksted Oslo 39 cm

Geisfus (av tysk geissfuss = gjætefot) er et flatjern med V-formet egg som også blir brukt til skarpe innsnitt.

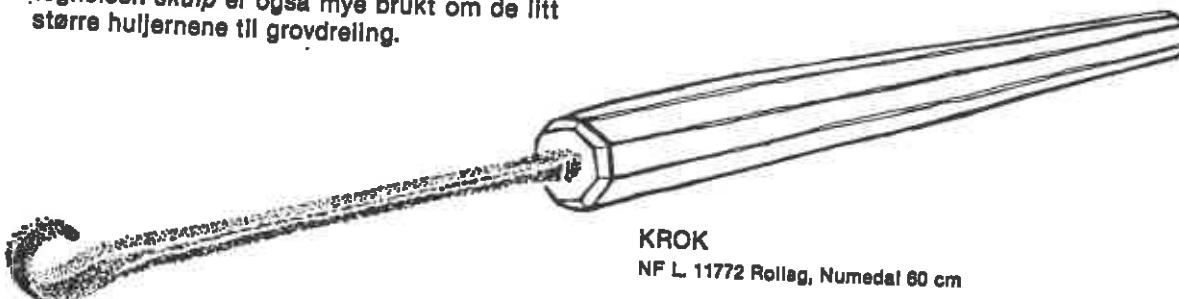
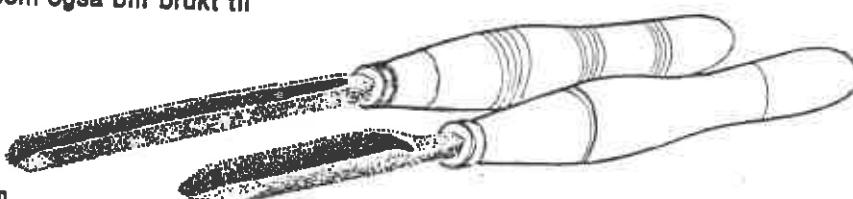

HULJERN

NF Snekkerverksted Oslo 39 cm

NF Snekkerverksted Oslo 34 cm

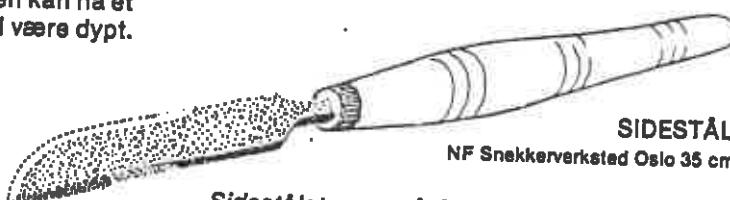
Huljernene er avrundet i eggene og slipt (faset) på yttersidene. Huljernene blir brukt til grovdreiling ved den første utformingen og til fin-dreiling og sletting av de konkave formene. Begrenelsen skulp er også mye brukt om de litt større huljernene til grovdreiling.

Kroken er for utsparing av store og dype hulrom, f.eks. i boller og kanner. Kroken kan ha et langt skaft dersom hulrommet skal være dypt.

KROK

NF L 11772 Rollag, Numedal 60 cm

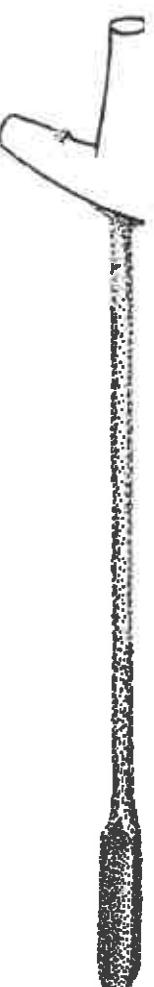
SIDESTÅL

NF Snekkerverksted Oslo 35 cm

Sidestålet er også for utforming innvendig i hulrom, og er særlig beregnet på sideved.

Bor

Skjeboret er to sider som Ved høyrevr skjærekontakte trumsspiss fastlagt pun

En del yngre boret trekke